

www.e-rara.ch

**Demosthenis Oratorum Graeciae principis Opera, quae ad nostram
aetatem pervenerunt, omnia**

Demosthenes

Basileae, [1549]

Universitätsbibliothek Basel

Persistent Link: <https://doi.org/10.3931/e-rara-93319>

[Demosthenis Oratio Pro Megalopolitis
.]

---

www.e-rara.ch

Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelinformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

Præcisio.
Difficile con-
sulere reipubli-
cæ.

Rhodiōrū de-
fensionem plu-
ra commoda
secutura.

Conclusio.

Ab exemplo
maiorum.

cum eosdem & amicos & hostes habituros iurarunt, beneuolentissimos existimatis: at magistratus, quos hostibus ciuitatis addictos esse liqui-
dō nostis, eos pro fidelissimis habetis. Sed quod uel in illis accusetur, uel in cæteris uobis reprehendatur, difficile repertu non est. Quibus au-
tem orationibus, aut quibus actionibus ea quæ prauè nunc fiunt, corri-
gantur, id demum repertu est difficile. Ac de omnibus uelle dicere, non
est huius fortasse temporis. Sed si ea quæ instituitis, utili quapiam actio-
ne confirmare poteritis, cætera etiam singula se fortasse melius habitura
sunt. Ego igitur censeo, uobis harum rerum curam magno & cōstanti a-
nimo suscipiendam, easdem que pro reipublicæ dignitate conficiendas:
uel ob hoc, quod maiores uestros, & eorum præclara facinora prædica-
ri, atque triumphos enumerari, cum uoluptate auditis. Itaque cogitabi-
tis, monimenta illa dedicata esse à maioribus, nō ut ea miremini, spectan-
tes duntaxat: sed ut eorum qui ea consecrarunt, uirtutes imitemini.

LIBANII ARGUMENTVM IN ORATIO-
nem pro Megalopolitis.

QUum Lacedæmonij uicti à Thebanis ad Leuctra Bœotiae oppidū, in magno periculo essent, quod Ar-
cades ab eis defecerant, & ad Thebanos se contulerant: Athenienses Lacedæmonijs auxiliati, eos cō-
seruarunt. Postea Lacedæmonij periculis illis liberati, & rursus aucta potentia sua, Megalopolim Arcadiæ ur-
bem inuasere. Miserunt & Megalopolitæ legatos Athenas, ad auxilia petenda. Demosthenes igitur suadet,
ne Megalopolim excindi sinant, neq; Lacedæmoniorum opes crescere patiantur: Atheniensibus expedire di-
cens, ne Lacedæmon sit formidabilis.

DEMOSTHENIS PRO MEGALO-
POLITIS ORATIO, HIERONYMO
Vuolfio interprete.

Perstringit o-
ratores partiū
studiosos.
Orator bonū
publicum sim-
pliciter specta-
re debet.

Optima suade-
re, periculo-
sum.
Commēdat su-
um in rempu-
blicam studiū.
Propositio ge-
neralis, esse ē
republica, ut
nec Thebanis,
nec Lacedæ-
monij sint po-
tentes.

TRIQVE mihi errare uidentur, Athenienses, & qui Ar-
cadibus, & qui Lacedæmonijs sunt patrocinati. Tan-
quam enim ab alterutris missi ueniant, & non nostri ci-
ues sint, apud quos illi utriq; legationem obeunt, sic mu-
tuò sese accusant, & criminantur: id quod legatis relin-
quendum fuit. Eorum uerò qui consilium hic pollicen-
tur, officium est, ut animis neutram in partem inclinantibus, sentērias di-
cant: & sine contentionibus exquirant, quid nobis maximè conducat.
Nunc sic equidem existimo, nisi noti essent, Atticēq; loquerent, fore mul-
tos qui eos partim Arcades esse, partim Lacones putarent. Et si autem ui-
deo, quā difficile sit optima suadere (quia enim uos unā decepti estis, et
alii alia uultis: fit, si quis mediā uiam teneat, uosq; rem cognoscere non
sustineatis, ut & neutris gratificetur, & in utrorumque odia incurrat) ue-
runtamen ipse malo (si fortē ita ceciderit) importunus uideri, quā omis-
sis his quæ mihi maximè uidentur esse ē republica, permittere, ut quidam
uos decipiant. Ac cætera quidem postea, si uestra uoluntas feret, dicam.
nunc uerò quid potissimum expedire existimem, exorsus ab his quæ om-
nes confitentur, docere incipiam. Nemo igitur negabit esse ē republica,
ut &

ut & Lacedæmonij & Thebani isti infirmi sint. Nūc autē is rerū status est (si qua modò cōiectura ex his quę sepe apud uos iactata sunt, capi debet) ut Thebani, si Orchomenus & Thespiæ & Plataeæ instauratę fuerint, infirmi: Lacedæmonij, si Arcadiā subegerint, & Megalopolim ceperint, de integro potētes sint futuri. Videndū igit̃ est, ne prius hos formidabiles, & magnos fieri sinamus, q̃ illi attenuati fuerint: ne uē nobis nō aduertentib. Lacedæmoniorū opes multo maiores fiant, q̃ quantū Thebanas minui cōducit. Neq; enim illud profectò dicemus, malle nos permutatione facta, Lacedæmonios habere aduersarios, q̃ Thebanos: neq; hoc illud est in quod studia nostra incūbunt: sed hoc uolumus, ut neutri nos ullis iniurijs afficere possint. Hęc enim optima ratio fuerit res nostras in tuto collocandi. At hęc uera quidē esse fatebimur, sed nō committendū dicemus, ut horū societatem amplectamur, cum quib. ad Mantineā collatis signis pugnauerimus, & nūc eos iuuemus cōtra illos, cum quibus tum cōmune periculū adierimus: Ego q̃q; in hac sentētia sum, sed illud etiā mihi requirendum uidet̃, ut alteri quę ex qua sunt, facere nō recusent. Quod si omnes pacē agere uolēt, Megalopolitas nō iuuabimus, nulla postulāte necessitate. Itaq; nihil moliemur aduersus eos, qui nobiscū in acie steterūt, alteriq; (ut profitent̃) iam socij nostri sunt, alteri quoq; nobiscū se coniungent. & quid exoptemus aliud? At si Lacedæmonij iniuriam fecerint, bellumq; intulerint, si hęc sola quæstio uerteretur, utrum nos Lacedæmoniorū uiolentię Megalopolim obijcere deberemus nec ne, quanquam id quidem iniquum esset, concedam tamen ut permittamus, neque quicquam illis aduersetur, qui tunc eadem pericula unā nobiscū adierunt. Sin uerò scitis omnes, hac capta, eos Messenam aggressuros: dicat mihi istorum aliquis qui Megalopolitis nunc infesti sunt, quid nobis tum suasurus sit? Nemo respondet. At qui scitis omnes, siue isti suadeant, siue dissuadeant, opem esse ferendam, cum propter ictum cum Messenijs fœdus, tum quia expedit ut ea urbs incolatur. Cogitate igitur apud uosmetipsos, utrum initium nobis honestius futurum sit & humanius ad coercendas iniurias Lacedæmoniorū, hoc ne pro defensione Megalopolis, an illud ad Messenam tuendam? Nunc quidem Arcadibus opitulari uidebimini, & pacis cōseruationi studere, pro qua periclitati estis, & in acie dimicastis. Tū uerò perspicuum erit omnibus, uos Messenam uelle incolumem, nō tam exequitatis causa, quā metu Lacedæmoniorum. Semper autem spectari, & agi debent quę iusta sunt: simulq; danda est opera, ut eadem etiam expediant. Affertur & talis quædam ratio ab aduersarijs nostris, conandum esse ut Oropum recipiamus: quod si eos qui ad eam rem adiutores alioqui fuissent, abalienauerimus, socios nobis defuturos. Ego uerò dandam esse operam, ut Oropus recuperetur, & ipse affirmo: sed hostes nobis fore Lacedæmonios, si nunc societatem cum Arcadibus, qui amici nobis esse uolunt, coierimus, dictu nefas solis illis esse puto, qui nobis persuasere, ut Lacedæmonijs periclitantibus subueniremus. Nam hęc qui dicunt, autores fuere, quum omnes Peloponneses huc uenissent, ductu & auspicijs uestris Lacedæmonios oppugnaturi, ut & illos repudiare-

mus,

Thebanorū et
Lacedæmonio
rum status.Occupatio.
Nō defenden
di quos oppu
gnaris, & con
tra.Concessio cū
distinctione.Confutatio.
Non permit
tendum ut La
cones Megalo
poli capta,
Messenam op
pugnent.Collatio. ho
nestiorem se
re Arcadum
quā Messe
norum defen
sionem.Alia refuta
tio. Propter
Oropi recupe
rationem non
esse conueni
dum ad Laco
num uolentiā.
Oratorū in
constantia.

mus, qua illi de causa (id quod eis erat reliquum) ad Thebanos se contulerunt: & pro incolumitate Lacedæmoniorum, & pecuniam conferremus, & corporibus periclitaremur. Atqui ne uos quidem eos seruare uoluissetis, si hoc nobis antè dixissent isti, conseruatos eos, nisi eis omnem licentiam daretis denuò faciendi quæ uellent, et grassandi, nullam de accepta salute gratiam uobis habituros. Imò etiam si conatibus Lacedæmoniorum uehementer aduersum est, Arcades in societatem recipi: decet tamen eos maiorem nobis habere gratiam, pro eo quod in summum discrimen adducti, per uos conseruati sunt: quàm propterea nunc irasci, quòd illorum iniurijs obsistimus. Quo pacto igitur nos ad Oropum recuperandū non iuuabunt, nisi omnium mortalium ingratiissimi esse uelint: id quod ego mehercule non uideo. Iam eos quoque demiror, qui causam hanc prætexunt, uideri nostram ciuitatem, ineunda cum Arcadibus societate, & his agendis, inconstantia & perfidia opinionem subituram. Mihi enim, Athenienses, contrarium uidetur. Cur? quia neminem ex omnibus negaturum arbitror, à nostra urbe & Lacedæmonios, & prius Thebanos, & postremò Eubœenses conseruatos, & postea in societatem receptos esse, quum quidem unum & idem semper spectaret. Illud uerò quid nam est: ut oppressos iniurijs erigeret, ac tueretur. Quod si ita est, non iam leuitatis crimen in nobis hærebit, sed in illis, qui pari & æquo iure uiuere nolunt: atque apparebit, mutari negocia propter eos qui per iniuriam superiores semper esse student, ciuitatem nostram eandem manere. Mihi uerò uidetur Lacedæmonij singulari agere calliditate. Nunc enim illi aiunt Eleis quasdam Triphylia partes restituendas: Phliasijs Tricarantum: alijs quibusdam Arcadibus patriam reddendam, nobis Oropum: non ut nostrum quemq; suum habere uideant: longè alia ratio est, noua enim in eos incepsisset ista humanitas. Sed ut omnibus adiutores uideantur ad ea recuperanda, quæ singuli sua esse contendunt: ut, ipsis Messenam oppugnaturis, aut omnes eius expeditionis socij, et strenui adiutores sint: aut cum ipsos suffragatores habuerint in ijs uendicandis, quæ illi sua esse contenderant, nisi parem gratiam retulerint, iniurij uideantur. Ego uerò existimo, à nostra urbe, etià si nullos Arcades Lacedæmoniorum libidini permiserit, Oropum posse recuperari: & illis (modò æquū facere uelint) adiuantibus, & ceteris omnibus annitentibus, quibus iniquum uidetur, ut aliena Thebani detineant. Etsi autem hoc nobis certò constaret, nisi Lacedæmonios Pelopōnesum subuerrere sineremus, nos Oropum capere non posse: optabilius (si dicere liceat) censeo, missum facere Oropum, quàm Messenam & Pelopōnesum Lacedæmoniorum obijcere uolentia. Nec enim hæc duntaxat rationem nobis cum ipsis esse existimo. Sed ut omittam id quod in mentem mihi uenerat: illud fore opinor, ut multis de rebus periclitemur. Ea porrò quæ Megalopolitas Thebanorum causa contra nos egisse dicunt, absurdum est, nunc accusationis proferre loco: quum autem amici fieri uolunt, ut contrà nobis bene faciant, obtricare, ac omnibus modis dare operam, ne amici fiant: nec animaduvertere, quo fideiores eos fuisse Thebanis ostenderint, eo se maiore supplicio dignos

A uoluntate
Atheniensem.

Inuersio Laco-
nici argumen-
ti.

Refutatio. Esse
ciuitatis idem
semper specta-
re, atque alias
aliud agere.

Laudabile in-
stitutum Athe-
nienſium: Par-
cere ſubiectis,
& debellare
ſuperbos.
Translatio cri-
minis.

Lacedæmonio-
rum inſidioſa
humanitas &
æquitas.

Et defendi Ar-
cades, et Oro-
pum recupera-
ri poſſe.

Oropum poti-
us amittendum,
quàm Laco-
nis non obſi-
ſtendum eſſe.
ἐπιτομή
eis. Ne dicam
eos ſalutem
noſtram oppu-
gnaturos.

Refutatio. Ar-
cadibus ſocie-

gnos esse, qui nostram urbem talib. socijs, cum prius ad nos quàm ad Thebanos uenissent, spoliarent. Sed hæc nimirum uæcordium hominū sunt, qui alijs hos efficere socios uolunt. Illud autem, quantum suscepta cogitatione diligenti, coniectura possis assequi, plerosque uestrūm mihi esse assensuros arbitror, si Megalopolim Lacedæmonij cæperint, periclitari Messenam: quod si & hanc oppugnarint, dico uos Thebanorum socios futuros. Longè igitur honestius et præstabilius est, ut Thebanorum socios ipsi suscipiamus, & Lacedæmoniorum auariciam & importunitatem reprimamus, quàm ut nunc uerentes, ne socios Thebanorum cōseruemus, hisce desertis, postea ipsis Thebanis opitulemur, atque insuper de nobis ipsis in metu & periculis simus. Neque enim nostræ urbi tutum esse puto, ut Lacedæmonij Magnam urbem capiant, & rursus magni fiant: quum uideam, eos etiam nunc suscepisse bellum, non suæ defensionis causa, sed ob ueterem potentiam recuperandam. Quæ uerò, dum illam obtinerēt, appetierint, ea uos cū magis fortasse quàm ego sciatis, iurè metuetis. Admodum autem ex oratoribus audire uelim, qui se & Lacedæmonios & Thebanos odisse dicunt, utrum utriusque illos quos sanè oderūt, propter uos et utilitatem uestram oderint, an uerò in gratiam Lacedæmoniorum Thebanos, & Thebanorum causa Lacedæmonios utrique? Quod si propter illos, dixerunt: neutris, utpote furiosis, obtemperandum est. Sin uestra causa dicturi sunt, cur ultra quàm sat est, tēpusque patitur, alteros extollunt? Possunt enim, possunt Thebani deprimi, etiamsi Lacedæmoniorum opes non augeantur: & omnino facilius, ut ego uobis declarare conabor. Vniuersi hoc scimus, omnes, etiamsi iustitiam non curent, erubescere tamen ad tempus, iusta non agere: & hominibus iniurijs palam aduersari, præsertim si qui lædunt. & hac re labefactari omnia inueniemus, & hoc principium esse malorum omnium, quod homines nolunt simpliciter agere quæ iusta sunt. Vt ne igitur hoc impediatur, quo minus Thebanorum opes minuātur: & Thespias, & Platæas, & Orchomenum instaurari oportere dicamus, eosque adiuuemus, & alios ut idem faciant, hortemur. Est enim & honestū & equum, ne uetustas urbes euersas esse patiamur. At Megalopolim & Messenam iniuriosis non obijciamus: neque preteritu Thespientiū & Platæensium, incolumes urbes, quæ quæ habitantur, excindi sinamus. Quod si hæc promulgata fuerint, nemo erit quin Thebanos uelit alienos agros tandem amittere. Sin minus, primum hi nobis aduersabuntur ne illa confici possint: nec iniuria, quum existimabunt illarum urbium instaurationem excidium sibi allaturam. Deinde nostri conatus erunt irriti. Nam quis tandem erit exitus, si urbes incolumes excindi sinemus, excisas instaurari postulabimus? Dicunt porro qui equissimam dicere uidentur, oportere Arcades erectas cum Thebanis columnas tollere, si modò nobis constanter socij esse debeant: alij columnas eis esse negant, sed utilitatem esse quæ amicitiam conciliet: & eos haberi pro socijs, à quibus adiuuētur. Ego uerò si maximè tales sunt, ita sentio: Petendum esse dico, simul, ut hi statuas tollant, simul, ut Lacedæmonij pacem agant. Vtri autem ita facere noluerint, tum scilicet eos adsciscendos, qui dicto

Periculum, si
Arcades desce-
rantur, tandē
ad Athenien-
ses redituri.

Dilemma in
partiū studio-
sis oratores.

Qua ratione
& Thebano-
rum & Laco-
num opes mi-
nu possint.
Simulatio iusti-
ciæ.

Cum Theba-
nis quo pacto
agendum.

Arcades de-
fendendi.

Utilitas huius
consilij.

Pila fœderis
inter Arcades
& Thebanos.

m fue

fuerint audientes. Siue enim pace conciliata, Megalopolitæ adhuc Thebanorum societati adhærebunt: omnibus nimirum perspicuum erit, avariciâ & emolumenta Thebanorû, nō æquitatem eos sequi: siue Megalopolitæ socios nos sine fraude facient, & Lacedæmonij pacē turbare tamen conabuntur, celare profectō neminē poterunt, se non de hoc laborare, ut Thespiæ instaurentur, sed ut Thebanis hoc bello conflictantibus, interim ipsi Peloponnesum subigant. Demiror autem quosdam qui formidandum censent, si Thebanorum socij Lacedæmoniorum hostes sint: sed si Lacedæmonij illos ipsos euerterint, id formidandum non censent, præsertim cum tempus re ipsa nos docuerit, Thebanos semper his socijs uti

A Lacedæmonijs plus esse periculi, quàm à Thebanis.

Metuendum, ne Arcadibus desertis, uel Lacones, uel Thebani nimis crescant.

Arcadum consuetudine tam Thebanorum quàm Laconum potentiam minui.

Conclusio.

contra Lacedæmonios: Lacedæmonios autem, dum eosdē habuere, contra nos illis fuisse usos. Proinde illud etiam cogitandum censeo, si uos Megalopolitas non receperitis, si expugnati & profligati fuerint, Lacedæmonios statim potentes fore: sin fortē manserint incolumes (sicuti nonnulla iam præter spem euenerunt) firmos Thebanorum socios meritō futuros. At si receperitis, salutē ij à uobis accipiet. Sed euentum & periculi cōsiderationē trāsferamus ab eis, idēq; negociū in Thebanis & Lacedæmonijs cōsideremus. Si igit Thebani, bello, ut debet, subacti fuerint: iusto maiores non erūt Lacedæmonij, quod Arcades aduersarios in uicinia habebūt. Sin Thebani fortē emerferint, incolumesq; manserint, & nō cōciderint: saltē infirmiores erūt, postq; hi socij nobis facti, et per nos cōseruati fuerint. Quare modis omnib. expedit, ut Arcades neq; deseramus: neq; cōmittamus, si fortē māserint incolumes, ut aut suis euasisse uiribus, aut aliorum opera, ac nō uestra ope cōseruati esse uideant. Ego quidē, Athenienses, deos testor, me neutros uel amare uel odisse priuatim, sed ea dixisse quæ uobis pfutura putē. & uos hortor & moneo, ne Megalopolitas deratis, neq; in uniuersum quēq; imbecilliorē obijciatis uiolētiæ potētiōrū.

LIBANII ARGUMENTVM IN ORATIO.

nem de fœdere Alexandreo.

Quam Alexander Macedo Messenam Philiadæ tyranni filijs restituisset: accusat eum de fœdere, factō per Athenienses & Græcos, uiolato. affirmat etiam Macedones multis alijs in rebus pactis non stetit: idq; non negligendum suadet. Videtur autem hæc oratio falso tribui Demostheni. nec enim forma orationis cum alijs Demosthenicis conuenit, sed ad Hyperidis stylium propius accedit, cum in alijs, tum uerbis quibusdam, huic quàm Demostheni magis usitatis, ueluti νεώτατοι, id est noui homines, uel, nuper ditati, & βδελυγνέται, id est, improbi, ac petulanter ager.

DEMOSTHENIS DE FOEDERE

ALEXANDREO ORATIO, HIERONYMO Vuolsio interprete.

Perstringit oratores, qui fœderis prætextu Alexandri tyrannidē foueant.

Ehemēter, Atheniēses, probādi sunt, qui exhortāt & iubēt, ut pactis et cōuētis stemus, si ita sentiūt, ut loquunt: liberū enim populū nihil perinde decere existimo, ut equitatis & iustitiæ præcipuū studiū. Decet igitur, ut qui ad hoc tātopere hortant, non uerbis abutentes obstrepant, atq; interim quiduis potius agāt, sed ut nūc censuram subeant, ac in posterum uos, hac in re uel dicto audientes habeant, uel omissa contentione, dandi consilij locum his relinquant, qui uerius de